

saa andetsteds, f. Eks. i Norge, er inddraget under Lovgivningen, og hvor Erfaringerne synes at begrunde visse regulerende Forskrifter i Overensstemmelse med sund Forretningspraksis. Dersom Tantiemereglene maatte føre til, at man i noget større Omfang end tidligere gik over til at fastsætte bestemte moderate Honorarer for Bestyrelsesmedlemmer, vilde dette neppe være til Skade for vore Aktieselskaber. I denne Forbindelse benytter jeg Lejligheden til at fremhæve, at Bestemmelserne alene tager Sigte paa Tantiemer og Honorarer, der er sat i Forhold til og varierer med Overskuddets Størrelse.

De i Aktieselskabslovens §§ 28 og 29 indeholdte Bestemmelser om Bestyrelse og Direktion er samlet i Forslagets § 33. De tidligere Bestemmelser er, som det vil ses, paa forskellige Punkter ændret noget, og navnlig er der givet noget mere detaljerede Bestemmelser om Bestyrelsens og Direktionens hele Stilling. Ændringerne er vel til Dels Skærpselser af de nugældende Forskrifter, men tilstræber dog navnlig at tydeliggøre det Ansvar, der efter min Mening allerede nu knytter sig til Hvervet som Bestyrelsesmedlem eller Direktør. At Bestyrelsesmedlemmer og Direktører ikke maa deltage i Beslutninger, i hvilke de har personlige Særinteresser, vil f. Eks. allerede nu i alle velledede Aktieselskaber være anset som en ganske selvfølgelig Regel.

Forslaget om, at der i større Aktieselskaber skal findes mindst 3 Bestyrelsesmedlemmer, vil formentlig i Forretningskredse ogsaa findes ret selvfølgeligt.

§ 33 hviler i det væsentlige paa det samme Princip som Lovens §§ 28 og 29, nemlig at Bestyrelsen som Aktionærernes befuldmægtigede har den øverste almindelige Ledelse af Selskabets Forhold, og at denne Ledelse sædvanlig udøves gennem den dertil antagne Direktør, der altsaa varetager den daglige Ledelse af Forretningerne. En Hovedopgave for Bestyrelsen er det at træffe Bestemmelser om de Hovedlinier, Virksomheden skal drives efter, og ligeledes at tage Stilling til Spørgsmaal af usædvanlig Art eller Størrelse, som maatte opstaa. Bestemtere lader det sig neppe i Almindelighed angive, hvilke Spørgsmaal der skal forelægges Bestyrelsen, men i Praxis vil det neppe volde Vanskelighed at skønne herover. Ved Siden af denne Deltagelse i Virksomhedens Ledelse paahviler det Bestyrelsen, saavel i dens Egenskab af Aktionærernes befuldmægtigede som i dens Forhold til det offentlige, med Omhu

at paase, at Virksomheden ledes paa lovlig og forsvarlig Maade.

Under den hurtige Udvikling, der i den nyere Tid har fundet Sted indenfor Erhvervslevet, har der vistnok rent faktisk været en Udvikling i Retning af, at Direktionen indenfor de store Aktieselskaber er kommet til at indtage en forholdsvis dominerende Stilling, samtidig med at Virksomhedernes store Omfang har vanskeliggjort det for Bestyrelsens Medlemmer at følge Udviklingen i samme Grad som tidligere. Dette Forhold fortjener sikkert Opmærksomhed. Ud fra det Synspunkt, som har været fulgt ved Udarbejdelsen af Lovforslaget: at man foreløbig bør holde fast ved Aktielovens Principper og kun foretage en, om jeg saa maa sige, „teknisk Revision“ af de Punkter, paa hvilke der har vist sig at være Trang til en Retledning af Udviklingen, har jeg imidlertid ikke ment at burde komplicere Lovforslaget og vanskeliggøre dets Gennemførelse ved Foretagelse af principielle Ændringer paa dette Punkt.

Af de som Bilag til Lovforslaget optrykte Erklæringer vil det ses, at man i Erhvervskredse med Betænkelse ser paa det Forhold, at Spekulationsinteresser tilriver sig Magten i vore Aktieselskaber og afsætter Bestyrelsen, hvorfor man har bragt i Forslag, at saadan Afskedigelse kun kan ske, naar en betydelig Majoritet derfor foreligger. Den Opfattelse, der ligger til Grund for disse Betragtninger, deler jeg i fuldeste Maal. Dersom det derfor skulde vise sig muligt at naa til Enighed om Bestemmelser, der kan værne det produktive Erhvervsliv mod den Slags Overgreb fra Spekulationens Side, vilde jeg hilse det med Glæde. Men man maa herved ikke overse, at Bestemmelser, der gør Bestyrelsen mere eller mindre uafsættelig, netop vil kunne befrygtes at give Spekulationen en Chance. En hensynsløs og kapitalstærk Spekulationsgruppe vilde nemlig herved kunne blive i Stand til, naar den havde bemægtiget sig den fornødne Majoritet i et Selskab, at sikre sig Bestyrelsespladserne for senere, efter at have frigjort Hovedparten af sin Kapital, at kaste sig over det næste Selskab. Noget saadant maa man vogte sig for. Nationalbanken har foreslaaet, at saadanne Konflikter, der maatte opstaa mellem Majoritets- og Minoritetsinteresser, skulde afgøres af et Arbitragenavn, f. Eks. bestaaende af en Repræsentant for Banken, Grosserer-Societetet og Industriraadet, men om en saadan Ordning og det Indgreb i Domstolens